

HAYAT BİLGİMİZ

6.Sayı

Ocak 2026

HAYAT VAR!

FİSA TV SÖYLEŞİLERİ!

Bilim ve Çevremiz

**Bizden Hikayeler, Şiirler
ve Öneriler**

İÇİNDEKİLER

3 - 4

Bu Parkta Hayat Var!

FİSA Çocuk Hakları Merkezi'nden Esin Koman Hayat Park'ın hikayesini anlattı.

5-8

Hayat'ın İlginç Ayrıntıları

Hayat Park'a dikkatli bakınca birçok ilginç ayrıntı keşfettik ve bunların hikayesini anlattık.

9 -17

FİSA TV Söyleşileri

Üç yıl boyunca K11 ve Hayat Park'ta yaptığımız her şeyi konuşurken bir TV programı gerçekleştirdik.

18 -20

Bizden Şiirler ve Hikayeler

Şimdiye dek yazdığımız şiirleri ve hikayeleri derledik.

21

Uzaydan Haberler

İlk defa karadelik fotoğrafı çekildi, biz de bunun haberini yaptık.

22

Gördüklerimiz ve Öğrendiklerimiz

Çevremizde meraklı gözlerle bakıp bize ilginç gelen şeyleri sizlerle paylaştık.

23

Film ve Kitap Köşesi

Beğendiğimiz film ve kitaplar hakkında özel bilgiler derledik.

FİSA ÇOCUK HAKLARI MERKEZİ

ADIYAMAN - 2024

fisa.hayatbilgisi@gmail.com

FİSA Çocuk Hakları Merkezi'nin 6 Şubat Depremleri sonrasında Adıyaman'da yürüttüğü psikososyal destek çalışmaları kapsamında üretilmiştir. Bu çalışmanın içeriği aşağıdaki kurumların desteği ile hazırlanmıştır. Destekleri için Adıyaman Tabip Odası'na K-11 AFAD ve ASİM yetkililerine teşekkür ederiz.

BU PARKTA HAYAT VAR!

Orası onların kenti, mahallesi, sokağıydı, oyun alanıydı, dedesinin evinin bahçesiydi, babasının dükkanıydı. O yüzden de tekrar ortak bir hafıza için, ortak geçmişi yansıtabilecek ya da onunla bağlantı kurulabilecekleri alanlara, iyi vakit geçirebilecekleri mekanlara ihtiyaçları vardı. Çocukların gelip biraz vakit geçirdiği, kendilerini iyi hissettiği, bulunduğu konteyner alanlarından çıkıp şartların uygun verdiği kadarıyla vakit geçirip akranlarıyla bir araya geldiği, oyunlar kurduğu, küçük yaş grubu için kaydırdan kayıp bütün gelişimsel özelliklerini destekleyecek bir alan olabilir mi sorusuna imkanlarımız doğrultusunda, çocuklarla birlikte tasarımını oluşturduğumuz ve Adıyaman Belediyesi'nin desteği ile bir park inşasıyla cevap vermiş olduk. İsminden, içindeki oyun araçlarından, oturacak yerlere dek onlara sorarak bu parkın inşasını gerçekleştirmeye çalıştık. “Her atölyede aynı temalarda çocuklarla buluşsak da çocuklar, ebeveynler ve koşullar farklılaştı. Gözlemlediğimiz, çocukların neyi kaybettiklerinin çok farkında olmasıydı. Orası onların kenti, mahallesi, sokağıydı, oyun alanıydı, dedesinin evinin bahçesiydi, babasının dükkanıydı.”

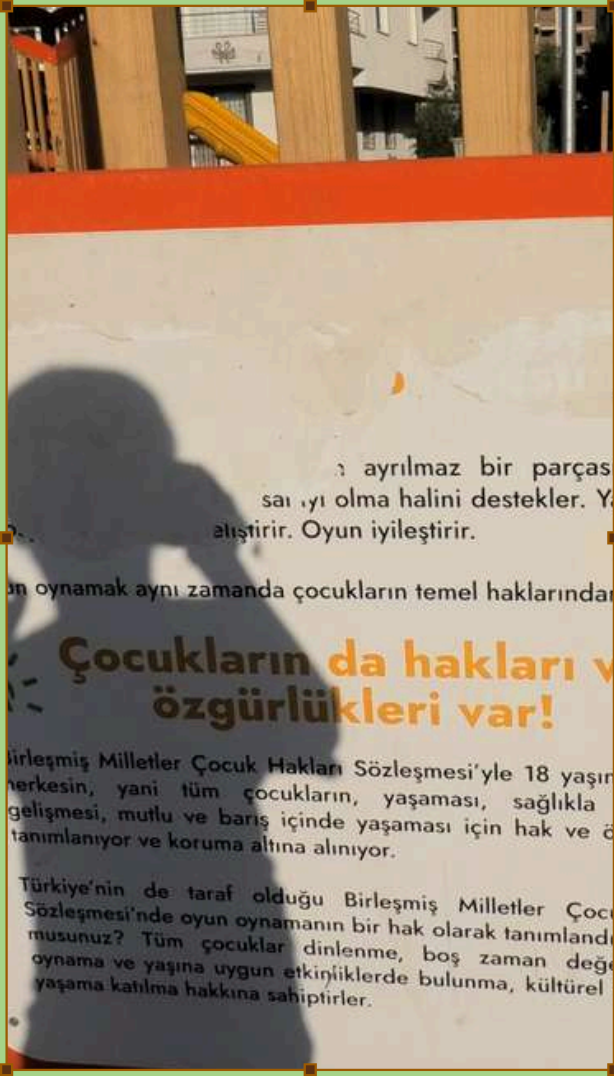

BU PARKTA HAYAT VAR!

Hayat Parkı'nı çocuklar tasarlarken biz FİSA Çocuk Hakları Merkezi olarak rehberlik yaptık, belediye ile işbirliğini sağladık ve çocuklar hayalini kurdukları parka kavuştuklarını söylediler. Böylece Şehir Dedektifi ekibinin tasarım ve uygulama katkısıyla Adıyaman'da çocuklarla birlikte Hayat Parkı'nı kurduk. İsminin de bu kadar anlamlı olması çocukları da bence çok duygulandırdı. Bizim için de 'yeniden hayat kurmak, yeniden inşa etmek' meselesine çok denk düştü. Onlarla birlikte bir inşa sürecini yaşamamıza izin verdiler, çok sağ olsunlar. Bir parkın ve park alanında bir atölyenin orada var olması, çocuklarla hala psiko-soyal destek çalışmalarını orada sürdürüyor olmamız, mahalleli ebeveynlerle buluşuyor olmamız, ergenlik dönemindeki çocuklara hiç erişemiyorken, onlarla parkta tanışıp "Nasıl gidiyor hayat, neler yapıyorsunuz? Bu Hayat Parkı sizin de bir mekanınız olabilir mi?" dememiz... Tüm bu çabanın ve gözlemlerin sonucunda ortak emekle bir park inşa edildi ama süreç hala kendi kendine, yeni deneyimlere açık bir şekilde devam ediyor Hayat Parkı'nda.

Esin Koman - FİSA Çocuk Hakları Merkezi

HAYAT'IN İLGİNÇ AYRINTILARI

Hayat Parkı'na biraz dikkatli bakarsanız, aslında birçok ayrıntı bu parkta gizli.

Bu ayrıntılar bize hem hayatı, hem de yaşadıklarımızı düşündürdü. Okuyacaklarınız da bu parkta ayrıntılara bakarken gördüklerimiz, kaydettiklerimiz ve düşündüklerimiz...

Melike: Ben ışığı çektim. Işıkla ilgili bir anım vardı benim. O aklıma geldi ve o yüzden çektim bu görüntüyü. Bir gün teyzeme gitmiştik. Kuzenlerimle top oynuyorduk. Ben top sektiriyordum. Teyzemlerin evinin önünde bunun gibi bir ışık vardı.

Ben topa mahşetle vurmuşum ve ışığı kırmıştım. O yüzden bu ışığı görünce o anı aklıma geldi. Teyzemin bana kızacağını düşünmüştüm. Biraz da üzölmüştüm açıkçası. Çünkü ben yaptım sonuçta. O yüzden biraz panik olmuşum. "Temizle" dediler. Ben de süpürgeyi aldım, temizledim, süpürdüm yani. Ben yaşamıştım bu anıyı ve beni heyecanlandırdı, teyzemi hatırlattı bana. Çünkü teyzem burada yaşamıyor artık.

Cemre: Bugün burada çektiğim şey, burada boyalı kaseye benzeyen cisimler... Çünkü fosillere benziyor ve fosiller benim çok ilgimi çekiyor. Geçmişte yaşayan hayvanların kalıntılarını anlatıyor. Çünkü geçmişte yaşayan hayvanları merak ediyorum.

Bejna: Her canlı doğar, büyür, ölür. Ve bize nefes kaynağı olur. Benim çektiğim şey bir bitki. Çünkü çektiğim bitkinin yaşamı ilgimi çekti. Küçük bir bitki. Daha büyüyecek, ağaç olacak ve bize yaşam kaynağı olacak. Bu bitkiler nasıl bu hale geliyor?

Nasıl bu kadar büyük olabiliyor veya küçük olabiliyor? Ben burada bir bitkinin yaşam döngüsünü anladım. Yani bu ilk önce böyle bir fidan olur. Sonra büyür. Büyüdükçe büyür ve bu kadar bir ağaca dönüşür. Bu benim çok hoşuma gitti.

Rojbin: Bunu merdivene benzettiğim için çekmek istedim. Ama merdiven değil, çünkü yukarısı kapalı ve hiçbir şekilde oraya geçemiyoruz. Kaydırağın oraya geçemiyoruz, çıkamıyoruz. Bence iyi bir şey yapmışlar. Çünkü küçük çocuklar da geliyor. Oradan düşebilirler diye kapatmışlar.

Pelin: Ben bir oyun hikayesini çektim. "Subway Surfers." Bu parkta yaptığımız spreylere boyamanın bana hatırlattığı, bir çocuğun trendeki vagonları boyayıp bekçiden kaçma oyunu olmuştur. Vagonları boyuyorlar ve bekçiden kaçıyorlar. Heyecanlı bir oyun.

Oyun gittikçe farklı yerlere açılıyor. Fransa, Almanya gibi yerler açılıyor bize. Ve oyun daha hızlanıyor.

Narin: Ben bu şekli yüzüğe benzettim biraz. Sanki şurası kulpuymuş gibi duruyor. Ortasında da bir çiçek varmış gibi benzettim. Eskiden benim de böyle bir yüzüğüm vardı. Ona benzediği için de böyle eski anılarımı aklıma getirdi.

Narin: Bu şekiller mantara benziyor aslında. Daha önce böyle bir şey hiç görmedim. Diğer parklarda ya da diğer bulunduğumuz ortamlarda bulunmadığı için bunu seçmek istedim. Böyle değişik geldi. Sanki renksiz bir topa benziyor. Çoğu şeye benziyor aslında.

İlk geldiğimde burası gözüme takılmıştı. Yani bu park ilk açıldığında acaba burası nasıl bir şey, nasıl kullanıyoruz diye merak etmişim. Sonra diğer insanlara sorarak anladım buranın böyle kullanıldığını. Ayrıntılar farklıdır. Sen neden diğerlerine benzemiyorsun? Hepsinden farklı olduğu için bence mutludur.

Beyza: Bu direk çok çatlak ve nedenlerini merak ettim. Yani bunlar ağaç değil mi? Bunları yapmak için ağaçları kullanıyorlar ve ağaçlara zarar verilince çok üzülüyorum.

Dilan: Evet bu böyle çatlamış. Birilerine de bir yol olmuş olabilir mi? Küçük canlılara, böceklere belki ev olmuş olabilir mi bu çatlaklar?

Beyza: Yani olabilir.

Dilan: O zaman bu çatlakların olmuş olmasına üzülür müydün?

Beyza: Hayır. Çünkü hayvanlara ev olmuş olurdu. Size sorayım, bu çatlaklar sizce nasıl olmuş?

Dilan: Yani genelde ağaçlar ilk kesildiğinde ıslak oluyor. Sonra o ağaç gövdesi kurumaya başlamıştır. Belki kururken o esnada çatlamış olabilir. Ya da senin dediğin gibi taşıdığı ağırlıkla belki biraz zorlanmıştır. Bu çatlaklar mesela bir çocuğun dikkatini çekmiş. Birçok insanın belki dikkatini çekmedi. Buraya gelip burayla ilgilenen belediye personelinin bile dikkatini çekmemiştir. Bu çatlaklar sende bir anı oluşturdu aslında burasıyla ilgili. Onu fark ettim. Sende oluşan anı bende de bir anı oluşturdu şu an. Ya aslında bir çatlak değilmiş sadece. İnsanlarda böyle anılar oluşturuyor.

FİSA TV SÖYLEŞİLERİ

Neredeyse 3 yıl boyunca K11 Konteyner Kent'te, Hayat Park'ta ve FİSA Çocuk Hakları Merkezi'nde birlikte oyunlar oynadık, atölyeler yaptık, şarkılar söyledik, hikayeler, şiirler yazdık, futbol turnuvaları düzenledik, dergiler çıkarttık, filmler izledik. Aslında daha çok şeyler yaptık. Bu yaptıklarımızın da bir kısmını dergimizin sayılarında anlattık. FİSA'daki arkadaşlarımız birlikte geçirdiğimiz bu zamana dair ne düşündüğümüzü sorunca, bu konuda son bir medya atölyesi yaptık ve FİSA TV Söyleşileri yaparak birbirimize burada yaşadıklarımıza dair sorular sorduk. İşte cevaplarımız ve düşüncelerimiz!

- **Zerrin:** Burada Hayat Park açılınca ve FİSA Çocuk Hakları Merkezi'nden gelenlerin atölye yapacağını duyduğumda dedim ki acaba park ve atölyeler gerçekten eğlenceli midir? Yani hiç böyle bir yere gitmediğim için merak ettim. O yüzden katılmak istedim. Katıldım, beğendim ve böyle böyle ilerledim. Zaman su gibi geçti ve ben severek geldim. Burada bazen resim yapıyoruz. Bazen oyunlar oynuyoruz. Kameralarla çekimleri yapıyoruz. Aslında daha fazla şeyler de yapıyoruz. İlerde çocukların mesela mutluluğuyla ilgili, yani aileleriyle, sorunlarıyla ve çocuk haklarıyla ilgili yazılar ve içerikler hazırlamak istiyorum.

- **Bejna:** Benim arkadaşım, bu park eğlenceli bir yermiş diye söyledi bana. Ben de merak edip geldim. Burada çok eğlendim. Acaba nasıl bir yer diye düşündüm ilk başta. Gerçekten orada çocuk hakları etkinlikleri yapıyorlar mı diye düşündüm. Anladım ki çok eğlenceli bir yermiş. Medya atölyesinde konuşmalar söyleşiler yaptım. Çekimler yaptım. Şimdi de FİSA TV'de çekim ve röportaj yapıyorum. Zorlandığım şeyler olmadı. Dergi için bir deney ve üç tane ilginç bilgi hazırladım.

- **Narin:** FİSA'yı ilk duyduğumda aslında okuldan dönüyordum ve parkta atölye yapılacağını öğrendim. O ara kalabalığı da görmüştüm ve merak etmiştim. Sonra böyle devam etti. Burada kamerayla çekimler yaptım, oyunlar oynadım ve yeni arkadaşlarım oldu. En çok aklımda şu ana kadar geldiğim atölyelerden yemek atölyesi kaldı.

- **Berçem:** Arkadaşlarımdan bu parkta atölye yapılacağını duydum. Parka gelmişim oynamaya. Sonra atölyedeki perdeleri gördüm. Bir tanesi açıldı içeri baktım. Böyle atölyeler yapılmıştı. Benim de burada tanıdığım birkaç arkadaşım vardı. Onlara sordum, atölyeler nasıl diye. Onlar da bana anlattılar. Ben de ilk zaman bulduğum Cumartesi günü geldim. En çok aklımda arkadaşlarımla yaptığım atölyeler ve güzel sohbetler kaldı. Dergi için kardeşimle içerik hazırladım. Kardeşim bana fikirler verdi. söyledi. Bu şekilde uğur böceği ve palmye ağacı hakkında bilgiler yazdım.

- **Lavin:** Ben zaten önceden bu parka gelmişim. Parkın yakınlarında oturduğum için hemen geldim buraya ve sordum ne oluyor diye. Orada Şevval ve Dilan ablayla konuştum. Onlar da bana dedi ki, burada çok güzel çalışmalarımız olacak. Ben de atölyelere gelmeye başladım. Medya atölyesine katıldım. Daha önce burada şenlik düzenlenmişti. Ben orada çekim yaptım. Şenliği de çektim. Çekim yapmak güzeldi. Güzel bir atmosfer vardı, eğlenmiştik. Buraya çok sık gelemiyorum. Çünkü tempolu bir ders çalışma programım var. Ama müsait olduğumda gelmeye çalışıyorum. Burada çocuk haklarını ele alan konularla ilgili çalışmalar yapmak isterim.

- **Bade:** FİSA Çocuk Hakları Merkezi'ni duyduğumda burada bir etkinlik olacağını düşündüm, ama böyle atölye açılacağını düşünmedim. Daha sonra Şevval Abla ve Dilan Abla geldi. Onlar yapılacak atölyeleri anlattılar, parkta buluşma yapmıştık. Atölyeler olacak, isterseniz gelebilirsiniz dediler. İsimlerimizi not aldılar. Sonra biz de geldik, yeni arkadaşlarla tanıştım ve böyle devam etti. Dilan Abla'nın ilk geldiği zamandı. Açık havada film gösterimi olmuştu ve film gösterimleriyle medya atölyelerine katıldım. Burada sanatla ilgili, resmin nasıl çizilebileceğine dair atölyelerin devam etmesini isterim. Burada istediğimiz şeyleri başarabileceğimizi, çocukların haklarının olduğunu anlatmak isterim.

- **Aleyna:** K11'de çocuklar için atölye yapılacağını ilk duyduğumda çok sevinmiştim. Yani hem boş zamanlarımız olduğunda etkinlik yapacağız, hem de eğleneceğiz. İlk buraya geldiğimde etkinlikler yaptık. Burada eğlendik, oyunlar oynadık. Medya atölyesinde dergi için şiirler yazdım, hikayeler yazdım, resimler çizdim. Kamerayla çekimler yaptım. En çok çiçekleri çektim, konteynırı çektim, çok da zorlanmadım aslında. Hoşuna gidenler bunlar oldu.

- **Nazlı:** İlk bizi çağırdıklarında duymuştum. Çok güzel bir duygu olmuştu. İlk başta biraz şaşırmıştım. Farklı gelmişti sanat atölyeleri. Sonra alışmaya başladım. Medya ve sanat atölyelerinden aklımda birçok şey kaldı. Resimler yaptım. Kamerayla çekimler yaptım. Bileklik ve vazo yaptım. Geri bildirim kutusuna fikirlerimi yazdım. Dergi için yazılar yazdım. Zorlandığım bir şey hatırlamıyorum.

- **Öykü:** Buraya ilk defasında FİSA'dan abiler, ablalar gelmişti, arkadaşlarımdan bazıları dediler ki, "Burada Fisa Çocuk Hakları Merkezi varmış, orada etkinlik yapacaktık." O şekilde duydum. İlk duyduğumda da "Acaba nasıl yapacağız?" diye düşündüm. İlk başta bir defalık kurs sandım. Ama burada kalıcı olduklarını öğrenince çok sevindim. Tüm etkinliklere katıldım. Film izledik, kamerayla çekim yaptık. Aklımda en çok böyle eğlenmemiz kaldı. Dergi için şiir yazdım, bir de resim yaptım. Dünya şiirim yayınlandı, bir de çocuklar parkta oynarken resim yapmıştım. O da dergiye basıldı. FİSA merkezine geldiğimde böyle çok güzel bir alan vardı. Buradaki ablolara gerçekten de ısınmıştım.

- **Ecrin:** İlk defasında bizi çağırdıklarında öğrenmişim. Bizi çok eğlendireceklerini düşünmüştüm. Öyle de oldu. Buradaki medya atölyelerine katıldım. Resimler yaptım, kamera kullandım. Atölyelerden geriye yaptığımız bilekliklerimiz kaldı, kolyelerimiz kaldı, tablolarımız kaldı. Yani aklımda her şey kaldı. Düşüne düşünce daha mutlu oluyorum. Deergi için şiirler yazdım, resimler çizdim, hikayeler yazdım, süsler hazırladım. Yani çok şey yaptım dergi için ve zorlandığım hiçbir şey olmadı. Her şey bana çok kolaydı. Bizi her zaman iyi bir şekilde karşılamaları, bize iyi şeyler yapmaları, etkinlikler, eğlendirmeleri benim hoşuma çok gitti.

- **Miraç:** FİSA'yı ilk duyduğumda buradaki etkinlikleri yüzme kursu, gitar kursu, öbür kurslar gibi zannettim. Ama Fisa Çocuk Hakları Merkezi daha değişik şeyler yapıyordu. Mesela çocuklara böyle güzel davranıyorlar, güzel etkinlikler yaptırıyorlar. Biz burada bir sürü anılar yaşadık, voleybol oynadık. Aklımda en çok kozalak toplayıp boyama atölyemiz kaldı. Her yer boya olmuştu. Dergi için röportaj yaptılar benimle. Bizim konteyner kentin arkasında üç bina yıktılar, ağır hasarlı. Oraya bir futbol sahası yapabilirler demiştim. Dergide yayınlandı. Ama yapamadılar, canları sağ olsun.

- **İrem:** K11'de atölye yapılacağını ilk duyduğumda çok mutlu oldum. Şimdi FİSA TV çekiminde ilk başta strese girmiştim ama şu an güzel bir FİSA TV çekiyoruz. İlk atölyeleri duyduğumda hemen gitmişim, tanımak istedim arkadaşları, öğretmenleri. En çok aklımda resim yaptığımız atölyeler kaldı, ev süsleri, kapımıza takabileceğimiz süsler, kavanozlar, çiçek kavanozları yaptık. Mesela yaptığım kapı süsünü çok sevdim. Böyle uzun süsler var, çeviriyorsun daha da uzuyor. Sonra bastırınca da şişiyor. Zorlandığım şey olmadı. Her şey bana çok kolay geldi. Çok güzel çekimler yaptım.

- **Menesse:** İlk defa çocuklar için atölye yapılacağını duyduğumda böyle şaşırdım. Deprem bölgesi olduğu için hiç gelmemişlerdi yani. Duyunca bir taraftan da sevindim. Yani Adıyaman'da depremler şiddetliydi. Çok sevindim. Neden? Çünkü bizi eğlendirmeye, çocukları sevindirmeye gelmişlerdi. Ben o yüzden duydum ve çok sevdim. Filmler izledik, bileklik yaptık. Güzel şeyler yaptık. Ben de çok eğlendim. Hiç zorlandığım bir şey olmadı. Gayet kolay şeyler de vardı. Birazcık zorlandıklarım da vardı. Mesela çiçek çektiğimizde, bir çiçek bulamadım, o yüzden zorlandım. Ben de çiçek çekmedim. Çınar ağacını çektim. Ben çocukluğumdan beri cerrah olmak istiyordum. Cerrah resmi çizdim, dergiye basıldı.

FİSA TV çekimleri sonunda “Hayat Parkı'ndan Çocuklar” olarak tüm bu atölyeleri birlikte yaptığımız Dilan ve Şevval ile de söyleşi yaptık. Merak ettiğimiz her şeyi sorduk :)

- **Lavin:** FİSA Çocuk Hakları Merkezi gibi bir yeri kurmak nasıl aklınıza geldi?
- **Dilan:** Aslında FİSA Çocuk Hakları Merkezi Ankara'da bir dernek, ama Türkiye'de farklı şehirlerde çalışmalar yürütüyor. Adıyaman'da da Şubat 2023'ten sonra çalışmalarına başladı. Burada derneğin amacı 6-18 yaş arasında çocuklarla sanat ve medya yoluyla atölyeler yapmaktı. Bunun için Adıyaman'da bir merkez kurdu ve 2025 yılını bitirene kadar devam eden bir hikaye oldu.
- **Lavin:** Bu aktiviteler nasıl aklınıza geliyor? Yeni fikirleri nasıl üretiyorsunuz?
- **Şevval:** Aslında önce sizin neleri sevdiğinizi anlamaya çalışıyoruz. Mesela en son kozalak boyama atölyesi yaparken sizinle sohbet ettik. Aklınıza gelen atölye fikirlerini öğrenmeye çalıştık. Ayrıca o atölyeden ne kadar keyif aldığınızı da öğrenmiş oluyoruz. Mesela boya ile ilgili atölyeler yapmayı pek sevmediğinizi söylediniz ya da hava güzel olduğunda sokak oyunları oynamayı önerdiniz. Atölyeler sizin önerilerinizle şekilleniyor. Bazen de sadece birlikte sohbet etmek, atölye ne olursa olsun eğlenmek en önemlisi oluyor. Bir de FİSA'dan koordinatörümüz Esin var. Onun da belirlediği temalar oluyor. Bu temaları size soruyoruz, fikrinizi alıyoruz.
- **Lavin:** Peki sonraki atölyeleriniz ne üzerine olacak?
- **Şevval:** Yine sanat ve medya üzerine olacak, ama artık bizim de çalışmalarımızın sona ereceği için tüm bu zamanda sizinlerin de bize dair duygularınızı ve düşüncelerinizi öğrenmek için atölyeler yapmak istedik. Şimdiye dek birlikte neler yaptık, eksikliğini hissettiğiniz şeyler oldu mu, sizi en çok ne mutlu etti, bunları sizlerden öğrenmek istedik tüm bu sürecin sonunda.

- **Zerrin: FİSA TV'yi nasıl düşündünüz? Yani aklınıza nasıl geldi? Öneri mi aldınız yoksa kendiniz mi yaptınız?**
- **Dilan:** Aslında biz bütün atölyelerimizde yaptığımız gibi bir öneriyle başlıyor her şey. Bir plan yapmadık, ama aklımızda birkaç fikirle buraya geldik. Sonra da sizlerin bu fikirlere dair önerilerinizle bu medya atölyesini yaptık. Ama mesela bütün bu detayları biz hiç düşünmemiştik. Bunu siz yaptınız aslında. Biz sadece medya atölyesi üzerine düşündük. Birbirimize tüm bu zamanda yaptıklarımıza dair fikirlerimizi soralım diye düşündük. Bunu siz yaptınız sonuçta.

- **Zerrin: İkinci sorum, burada çocukları gördüğünüzde ilk duygunuz neydi?**
- **Şevval:** Ben çok heyecanlanmıştım. İlk atölye zamanında biraz da stresliydim, acaba çocuklarla iletişim nasıl olacak diye. Sonra böyle herkesle teker teker tanıştığımızda sizin o samimiyetinizi hissettiğiniz zaman kendimi rahatlamış hissettim. Umarım siz de öyle hissetmişsinizdir. Benim için çok güzel ve heyecanlı bir andı.

- **Dilan:** Bazı duygular çok yoğundu bende de. Merak, heyecan... Biraz böyle, aslında bilmediğimiz bir şeye karşı olur ya merak. Biz de henüz sizinle tanışmamıştık. Neler yapacağımızı düşünüyordum ve hepsi güzel duygulardı. Sen bu soruyu sorduğunda şunu fark ediyorum. O duygularımdan, merakımdan ve heyecanımdan hiçbir şey kaybetmemişim. Çünkü her seferinde buraya yeni bir merak ve heyecanla geldim. Daha çok duygular eklenmiş buna. Mutluluk, güven duyguları eklenmiş. Hep dolu dolu geçti. Yani bütün güzel duygularım aslında böyle bir ağacın tomurcukları gibi oldu bende.

- **Bade:** Siz FİSA Çocuk Hakları'na nasıl çağıldınız? Gönüllü mü gittiniz? Nasıl oldu?
- Dilan: İşe başlama sürecimiz aslında her işe başlama süreci gibiydi, yani burada çalışmayı isteyerek FİSA'nın ilanlarına başvurduk. Ayrıca FİSA'daki arkadaşlarla da önceden tanışıklıklarımız vardı. FİSA'dan eğitimler almıştık zamanında. Aldığımız eğitimlerde çocuk haklarına, çocuklara bakış açımıza dair onlar da bir fikir sahibi oluyorlar ve FİSA'daki arkadaşlar da şu an sizin bizimle yaptığımız gibi bir görüşme yaptılar. Onların da soruları oldu, bizim de sorularımız oldu. Birlikte konuşarak ortak bir noktada iki taraf da “Evet, birlikte çalışmayı çok isteriz.” dedik ve bu şekilde başladık.
- Şevval: Ben de yine FİSA'nın bir eğitimine katılmıştım. Orada FİSA'daki diğer çalışma arkadaşlarımızla tanıştım. Daha sonra buradaki çalışmalarını sürdürmek için 2025 yılı başında iş teklifinde bulundular. Tabii ki seve seve kabul ettim.
- **Bade:** Bazen böyle atölyelere gitmekten sıkıldığınız oldu mu?
- Dilan: Hayatta bir gün içinde bütün duyguları yaşayabiliyoruz. Hiçbir zaman atölyeye gideceğim için can sıkıntısı hissetmedim. Ama bazen kendinizi çok iyi hissetmediğiniz, hastalıktan yeni iyileşmiş durumda olduğunuzda kendinizi bitkin hissedebilirsiniz. Bazen işe maskeyle gitmem gerekiyordu mesela. Ama hayat da böyle bir şey. Burada her atölye benim için bir merak aslında. Çünkü bir araya gelip ortak bir şey yaşıyoruz. Hayatımızın bir saatini birlikte geçiriyoruz. O yüzden her buluşma bir heyecan benim için. Neden hiç sıkılmıyorum biraz da, biliyor musun? Çünkü mesela Hayat Park'ta bir atölye yapıyoruz, başka bir yerde de çocuklarla başka bir atölye yapıyoruz. Her defasında atölyelerde farklı şeyler yapıyoruz, çünkü her grubun başka bir düşüncesi ya da isteği oluyor. O düşüncelere göre yeni şeyler denemek bizi de her atölyede heyecanlandırıyor. Mesela sizinle yemek atölyesi yaptık, aynı dönemde K11'de çocuklarla da müzik atölyesi yaptık. Ben yaptığı işten keyif alan şanslı kişilerdenim. Sadece atölye yapmak değil işimiz, farklı ve yeni şeyler okumak, bu çalışmalarla ilgili bir şeyler yazmak, yeni insanlarla tanışmak, sizlerle arkadaş olmak, bunların hepsi çok güzel.

- Şevval: Ben de buna Dilan gibi samimiyetle cevap veremek isterim. Buraya gelmekten sıkılmıyoruz, ama sonuçta her gün aynı sabaha uyanmıyoruz. Bazen hayatımızın diğer kısmında sorunlarımız olabiliyor. Ama işe gelirken, o an yapacağımız şeye odaklanmamız gerektiği için enerjimiz yüksek oluyor. Çünkü bazen gün içinde kendi hayatlarımızla ilgili sorunlarımız olsa da, o an birlikte geçireceğimiz bir zaman söz konusu. Bazen kendimizi yorgun hissettiğimizde küçük molalar verme ihtiyacı hissediyoruz. Sizin kendinizi rahat hissettiğiniz zamanlarda buraya gelmek istediğiniz gibi, biz de kendimizi iyi hissetmediğimiz zamanlar olduğunda biraz dinlenip daha motive ve daha sağlıklı üretebileceğimiz bir durumda buraya gelmeye önem veriyoruz.
- **Bade: Peki zorlandığımız ya da çok düşündüğümüz etkinlikler oldu mu?**
- Şevval: Bazen bazı tasarımları ve çizimleri yapmakta zorlanıyoruz. Çünkü bizim alanlarımız sınıf öğretmenliği ve sosyal hizmet uzmanlığı, sizin kadar iyi resim çizemiyoruz. Bazen tasarım atölyelerini yaparken gerekli malzemeleri temin etmek için üzerine düşünmemiz gerekiyor. Eksik malzemeler olmaması için çalışmalar yapıyoruz.
- Dilan: Zorlanmak diyemem, ama her atölyede hepimizin güvenli ortamlarda çalışması için uygun mekanı ve malzemeleri seçmeye önem veriyoruz. Bunun için her atölyede her ayrıntıyı önceden düşünmemiz gerekiyor.
- **Bade: Şevval Abla, sen sınıf öğretmenliği okuyorsun. Senin için zor olmuyor mu atölyeye gelmek ve okula devam etmek?**
- Şevval: İlk başlarda biraz zorlanmıştım. Çünkü dinlenecek zamanım pek yoktu. Ama zamanla programımı daha düzene sokunca bu süreci de aştım.
- **Bade: Dilan Abla senin atölyelerden başka ayrıca yaptığın şeyler oluyor mu?**
- Dilan: İş olarak değil ama, ben de biraz kendime zaman ayırmaya çalışıyorum. Mesela bisiklet sürüyorum. Bu aralar çok kitap okuyorum. Çünkü sosyal medyayla ilişkiyi kestim. Üniversitenin ilk yıllarındaki gibi keyifle ve merakla her gün kitap okuyorum.
- **Bade: Şevval Abla, sen boş zamanlarında neler yapıyorsun?**
- Şevval: Okuldan ve işten sonra vaktim olduğunda arkadaşlarımla buluşup çay, kahve içerek sohbet etmeyi seviyorum. Bazen sınavlarımızdan, bazen de hayata dair her şeyden konuşuyoruz. Arkadaşlarımla konuşmak iyi geliyor.

BİZDEN

ŞİİRLER ve HİKAYELER

K11 Konteyner Kent'te yaşadığımız günlerden beri bazen kendi başımızda bazen etkinliklerde şiirler ve hikayeler yazdık. Sonra tüm bu öykülerimiz şiirlerimiz birikince sizlerle de paylaşmak istedik. Biz hala yazmaya çizmeye ve hayaller kurmaya devam ediyoruz. Bizi izlemeye devam edin :)

SİNCAPLAR SAVAŞI

Çok eski zamanların birinde sincaplar ikiye ayrılıyormuş. Biri gri sincaplar, diğeri ise kahverengi sincaplarmış. Bir gün iki tane gri sincap kahverengi sincapların bölgesine girip oranın bütün palamutlarını yemişler. Fakat kahverengi sincapların tek yediği şey palamut olduğu için bu kahverengi sincaplar gri sincaplara savaş açmış. Bu savaş 4 yıl sürmüş. Griler de Kahverengiler de çok güçlüymüş. Bu savaşın 1. yılında bir sincap doğmuş. Bu sincap bütün sincaplardan farklıymış. Çünkü gövdesi kahverengi kuyruğu ise griymiş. Bunun için anne ve babası onu iki tane güvercinin yuvasının içine koymuş. Bu güvercinlerin ise hiç çocukları olmuyormuş. İlk başta bu sincap büyümüş ve okula başlamış. Okulda sadece 1 arkadaşı varmış. O da yarasaymış. Küçük sincap okulu hiç sevmemiş, çünkü hem gri sincaplar hem de kahverengi sincaplar onu zorbalıyormuş. Buna iki güvercin bir çözüm bulmuşlar.

Küçük sincapın kıyruğunu kahverengiye boyamışlar. Bu şekilde onu sadece griler zorbalayacakmış. Birgün küçük sincabı yine griler zorbalarken okulun bahçesindeki göle atmışlar. Bir de ne görsünler, kuyruğundaki boya sulara karışmış. Bunu herkes görmüş ve küçük sincapı kovalamaya başlamışlar. Küçük sincap çok hızlı koşuyormuş. Herkesi atlatmış. Bir gün yürürken bir çukura düşmüş ve fena şekilde yaralanmış. Gözünü açtığında yer altında bir dünya olduğunu fark etmiş ve orada grilerle kahverengiler herkes karışık birlikteymiş. Orada bulunan yaşlı gri teyze onu yanına çağırmış ve her şeyin aslında farklı olduğunu, palamutların bitmediğini, yer altında çok fazla olduğunu, babasının ve annesinin eskiden burada olduğunu anlatmış. Küçük sincap bunu duyunca ağlamaya başlamış. Hemen bunu herkese anlatmış. Ancak buna kimse inanmamış. Aralarında bir anlaşma yapmışlar. Yer altında bulunan palamutları anlatacakmış ama ne gri sincaplar kahverengilerin geleceğinden, ne de kahverengiler grilerin geleceğinden haberdar değilmiş. Herkes toplanmış. Gri ve kahverengi sincaplar birbirini görünce kavga etmeye başlamışlar. Küçük sincap araya girmiş ve konuşmaya başlamış. “Öncelikle hoşgeldiniz. Ben küçük sincap. Ben ne kahverengi ne de gri sincapların tarafındayım. Bunun için kendimden gurur duyuyorum. Aslında ilk başta ben de kendimden nefret ediyordum. Çünkü herkes benimle dalga geçiyordu. Sonra anladım ki farklılıklar zenginlikler getirir. Br gün bir çukura düştüm, bu çukurun altında bambaşka bir dünya vardı, gri ve kahverengi sincaplar mutlu yaşıyordu. Çünkü aslında gri sincaplar bütün palamutu yememişler. Yer altında bir sürü palamut varmış. Bence kahverengi ve gri sincaplar ön yargılı olmamalı. Her şey beklediğiniz gibi değildir.

Öykü: Damla

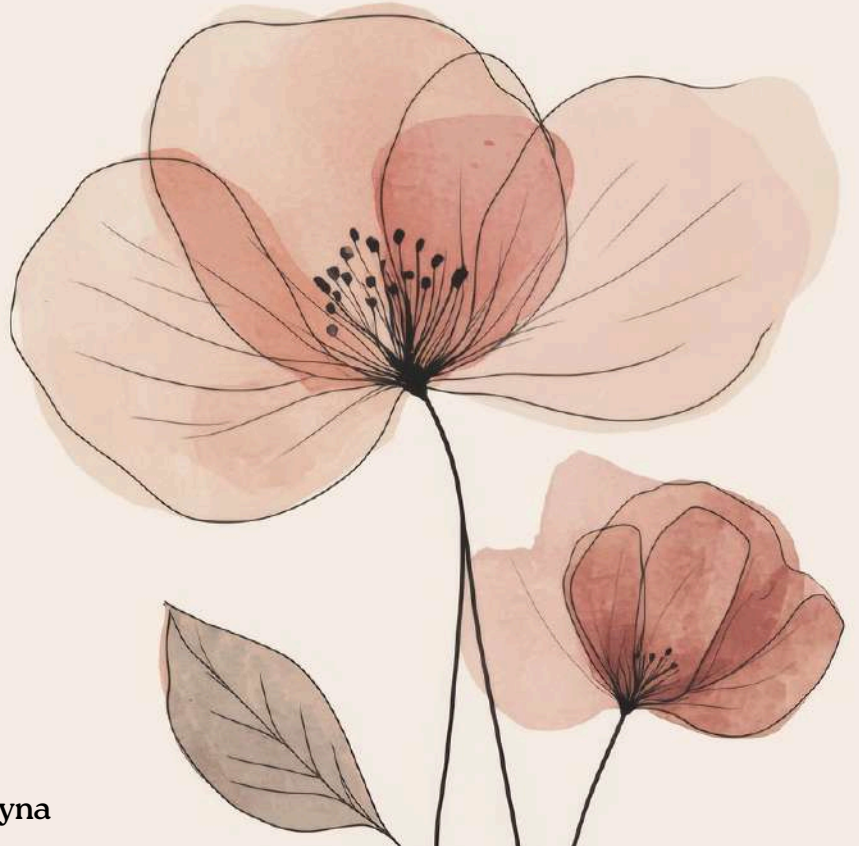
Açıl Çiçek

Açıl çiçek açıl çiçek
Bahçelere saçıl çiçek
Seni bekler tüm çocuklar
Sen açıl da gelsin bahar

Tuttuk seni saksıda
Dondurucu kışta karda
Açıl artık kaygı bitsin
Dallarında kuşlar ötsün

Açıl çiçek açıl çiçek
Gönüllere saçıl çiçek

Şiir: Aleyna

Kll'de Kütüphane

O bizim kütüphane
Haydi siz de gelin bizim kütüphaneye!
Kütüphanede Selvi Ablam, Gülşen Ablam, Gülay Ablam
Hepsi birbirinden iyidir
Kütüphaneye neşe katarlar
Kütüphanede bir sürü kitap
Hepsi birbirinden eğlencelidir
Sevilmeyen kitap yok burada
İyi ki kütüphane var bizim konteyner kentte
Selvi Ablam, Gülşen Ablam, Gülay Ablam
Bu kitapların hepsi onların sayesinde
Hepsini çok seviyoruz

Şiir: Öykü

Evim

Dışı yeşil boyalı
Yalnız iki odalı
Bir de küçük mutfağı
Ne şirindir evimiz
Annem babam kardeşlerim
Yaşarız birlikte
Annem mısır patlatır
Masalardan kalkmayız

Şiir: Ecrin

UZAYDAN HABERLER

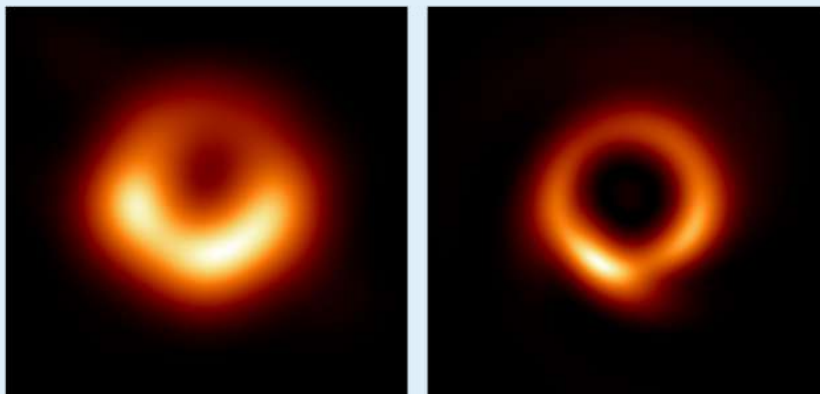
Uzayda Karadelik Fotoğrafı Çekildi!

Gökbilimciler uzak bir galaksinin merkezinde yer alan süper kütleli kara deliğin ilk kez fotoğrafını çekti. 40 milyar km çapıyla Dünya'dan üç milyon kat daha büyük olan dev kara deliği bilim insanları "canavar" olarak tanımladı. Dünyadan 500 milyon trilyon km (500 kentilyon km, yaklaşık 53 milyon ışık yılı) uzaktaki kara deliğin fotoğrafını çekmek için dünyanın farklı bölgelerinden 13 teleskop kullanıldı. Bu gördüğümüz şey, güneş sistemimizden daha büyük. Güneş'in 6,5 milyar katı bir kütleye sahip.

Fotoğrafta yoğun bir parlaklığa sahip ateş çemberinin çevrelediği tam yuvarlak bir kara delik görülüyor. Bu parlaklık, kızgın gazların deliğe düşmesiyle oluşuyor. Ortaya çıkan ışık, galaksideki milyarlarca yıldızın yaydığı toplam ışıktan daha fazla olduğu için Dünya'dan da görünüyor. Işık çemberi şeklinde görülen noktadan kara deliğe giriyor. Kara deliğin çekim gücü o kadar fazla ki ışığı bile yutuyor. İşte burası fizik kurallarının devreden çıktığı nokta olarak biliniyor.

Parlak çemberin nasıl oluştuğu bilinmiyor. Ama en çok sorulan soru, kara deliğe giren nesnelere ne oluyor? Kara deliğin fotoğrafını bir tek teleskopla çekmek mümkün değil. Bu nedenle bu alanda yapılan en büyük deney kapsamında Harvard - Smithsonian Astrofizik Merkezi'nden Profesör Shepherd Poleman yönetiminde dünyanın farklı bölgelerinde sekiz teleskop arasında bağlantı sağlayan bir proje gerçekleştirildi.

Bu teleskoplar Hawaii ve Meksika'da yanardağlar üzerinde Arizona'da ve İspanya'nın Sierra Nevada bölgelerinde dağlar üzerinde, Şili'de Atacama çölünde ve Antartika'da yer alıyordu. 200 kişiden oluşan ekiple teleskoplar M87 galaksisine yüzünü çevirip 10 gün boyunca karadelinin merkezini gözledi. Elde edilen veriler internette yayınlanacak kadar büyüktü. Bu nedenle yüzlerce sabit sürücüde depolanıp Boston ve Bonn'daki işlem merkezlerine aktarıldı.

Sayfayı Hazırlayan: Yağmur

GÖRDÜKLERİMİZ VE ÖĞRENDİKLERİMİZ

İlginç Deyimler ve Anlamları:

- Acele işe şeytan karışır

Anlamı: Hızlı ve dikkatsiz yapılan işlerde hata olabileceği öngörülür.

- Acemi kapı önünde yük indirir

Anlamı: Bir işi ehline bırakmalı. Tecrübesiz kişi işin içinden çıkamaz.

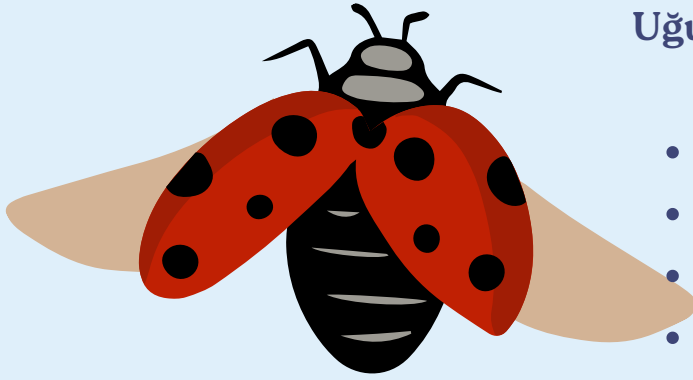
İlginç Deyimler ve Anlamları:

- Ağzı açık kalmak

Anlamı: Çok şaşırmak, şaşakalmak

- Etekleri zil çalmak

Anlamı: Çok sevinmek

Uğurböceği'nin Özellikleri

- Kırmızıdır.
- Siyah noktaları vardır.
- Gözleri beyazdır.
- Kanatları vardır.
- Altı ayağı vardır.
- Kafası hafif siyah ve biraz yamuktur.
- Kendimize göre ismi “uç uç böceği”dir.

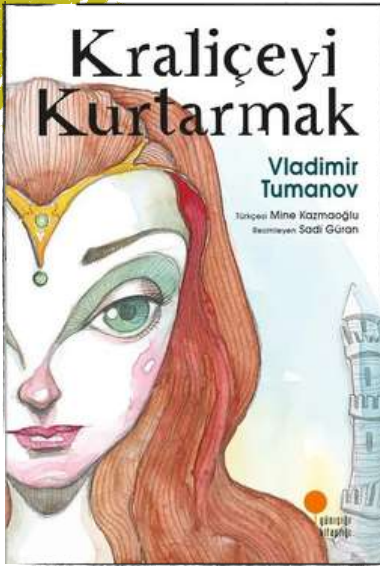
Palmiye Ağaçlarının Özellikleri

- Dalları ve gövdesi dikenlidir.
- Yaprakları uzun, tırtıklı ve büyüktür.
- Denizin olduğu yerde daha uzunlardır.

Kitap ve Sinema Köşesi

Son zamanlarda beğendiğimiz, hoşumuza giden kitap ve filmleri sizlerle paylaştık. Sizler de hoşunuza giden kitapları ve filmleri bizlerle paylaşırsanız çok seviniriz.

Kraliçeyi Kurtarmak

Yazar: Vladimir Tumanov

Yayınevi: Günışığı Kitaplığı

Bu kitap çocukları ve gençleri matematiğe sevmeyi öğretiyor. Bunu okuyan herkes matematik bağımlısı oluyor. Ben de okudum ve matematiği çok sevdim. Herkese tavsiye ederim.

Evde Tek Başına

Yönetmen: Chris Columbus

Oyuncular: Macaulay Culkin, Joe Pesci, Daniel Stern, John Heard, Tim Curry, Brenda Fricker, Catherine O'Hara

Yapım Yılı: 1990

Sayfayı Hazırlayan: Damla

Benim Bir Sihirli Desenim Olsaydı
İnsanları Dışlıtıcın

Hayat Parkı
18 Ekim 2025

Dünyayı görmek